

persons ansvar er et eneansvar og ikke et medansvar«.

Ministerens kommentar hertil udbedes.«

Svar:

Presselovens særlige ansvarssystem er karakteriseret ved, at det i almindelighed kun er forfatteren og/eller redaktøren, der kan gøres ansvarlige for indholdet af en retsstridig artikel.

I overensstemmelse hermed fastslår lovforslagets § 10, at forfatteren, f.eks. læserbrevsskribenten, er ansvarlig for indholdet af en navngiven artikel efter lovgivningens almindelige regler. I læserbrevssituationen vil ophavsmanden i almindelighed således være den eneste ansvarlige for indholdet af teksten.

Spørgsmålet om journalistens (forfatterens) ansvar i interviewsituationer m.v. var genstand for indgående drøftelser i Medieansvarsudvalget, hvor et mindretal foreslog et presseretligt eneansvar for den citerede navngivne person. Et flertal foreslog derimod et medansvar for journalisten for viderebringelsen af udtalelser fra navngivne meddelere.

Som det fremgår af lovforslaget og dets bemærkninger, har Justitsministeriet fulgt flertallets indstilling, jf. lovforslagets § 14.

Efter § 14 i lovforslaget er den, der i en artikel citeres for en navngiven udtalelse, *medansvarlig* for udtalelsens indhold efter lovgivningens almindelige regler, såfremt udtalelsen er gengivet korrekt og den pågældende har godkendt, at udtalelsen gengives navngiven.

Forslaget til § 14 har nærmest karakter af en præcisering af gældende praksis, hvorimod et forslag om et presseretligt eneansvar for den interviewede vil indebære en væsentlig fravigelse af det gældende presseretlige ansvarssystem. Det forekommer derfor mindre rimeligt, om den pågældende ud over selve strafansvaret for fremsættelsen af den retsstridige udtalelse tillige skulle bære det fulde presseretlige strafansvar. Krænkelsen via et massemedie medfører, at det strafbare forhold ændres måske meget væsentligt. Der synes ikke at være rimelig grund til at fritage forfatteren eller redaktøren for dette ansvar. Forfatteren, der bruger citatet i sin artikel, har både tid og anledning til at overveje citatets eventuelle retsstridige indhold, ligesom citatet kan få en anden valør ved at blive taget ud af en større sammenhæng eller ved at blive placeret i en sammenhæng, som den interviewede ingen indflydelse har på.

Anderledes forholder det sig med forfatteren til et navngivent læserbrev. Her er det den pågældendes egen udformning, der bliver offentliggjort, ligesom læserbrevet står alene og således ikke indgår som bestanddel af en af en anden udarbejdet artikel.

Interviewsituationen og læserbrevssituationen er således ikke umiddelbart sammenlignelige. Det er derfor Justitsministeriets opfattelse, at der er god sammenhæng mellem de foreslåede presseretlige ansvarsplaceringsbestemmelser i lovforslagets § 10 og § 14, der er i overensstemmelse med det gældende presseretlige ansvarssystem.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 4 og 11.